

Waarom verhoort God onze gebeden niet?

Op 5 februari jongsleden overleed na een verschrikkelijke lijdensweg mijn kleinzoon Alexander aan een ernstige vorm van kinderkanker, hij werd 2½ jaar oud.

In al die maanden van zijn ziekte zijn er, alle reacties op Facebook en andere media in aanmerking genomen, door duizenden mensen gebeden en smekingen naar God opgezonden. Met zoveel gebeden zou onze regering de plicht hebben om een referendum te houden en naar de uitkomst te handelen maar God gaf geen gehoor. En dan wordt het speculeren. Wilde God Alexander niet beter maken of kon Hij het niet?

Als God zoveel gebeden niet WIL verhoren dan vragen we ons af wat Zijn motief is en omdat we het niet van Hem zelf horen gissen we er maar naar. Was het een straf voor onze zonde, een beproeving, een waarschuwing of is er een andere beweegreden?

Afgelopen week las ik een verslag van een Gereformeerde predikant waaruit ik één zin citeer: "We zagen het allemaal als een gave van de Heere God, Die alle dingen leidt en bestuurt naar de raad van Zijn wil."

Ik denk niet dat die predikant beseft dat hij hiermee bevestigt dat hij God als een gewetenloze sadist kwalificeert want het is evident dat uit deze uitspraak blijkt dat God de regie heeft over alles wat in de wereld gebeurt dus ook over het kwaad. Maar om te voorkomen dat God in een kwaad daglicht wordt gesteld, dat we Hem daadwerkelijk gaan zien als een gewetenloze sadist die graag mensen wil laten lijden, zijn er, vooral in Zeeland en op de Veluwe, veel toegewijde advocaten die Hem met volle overtuigingskracht vrijpleiten. Iedere zondag trekken zij hun toga aan en houden een vurig pleidooi: "Mijn macht en goedheid is zo groot en onbegrijpelijk dat Ik zeer wel en rechtvaardiglijk mijn werk beschik en doe' en 'aangaande hetgeen Ik doe boven het begrip des menselijken verstands, datzelve zal men niet curieuselijk onderzoeken, meer dan het begrip verdragen kan' en 'als goedertieren hemelse Vader waak Ik voor de mensen met een vaderlijke zorg."

God zou dus ook een gewetenloze sadist kunnen zijn die lak heeft aan de ellende van zijn schepselen en ze graag ziet lijden.

De tweede mogelijkheid is dat God gebeden niet KAN verhoren. God is de controle over de schepping kwijtgeraakt, het is Hem uit de hand gelopen. De natuurwetten en het kwaad hebben de regie overgenomen en de aarde is een failliete boedel geworden. We hebben een machteloze God die als directeur zo'n enorme puin hoop van zijn Scheppingsbedrijf heeft gemaakt dat het hoog tijd is dat Hij ontslagen wordt. Maar zolang de Gereformeerde Raad van Commissarissen zijn beleid nog onvoorwaardelijk goedkeurt (goed is trouwens geen intrinsieke eigenschap van God maar is Hem door de mensen toegeschreven) zal Hij nog geloof vinden en zal Hij blijven bestaan. En gebeden verhoren? Vergeet het maar!

Er kan nog een reden zijn voor zijn onvermogen om gebeden te verhoren en dat is zijn alwetendheid.

Door zijn alwetendheid kent God alle voorwaarden die bepalend zijn voor de toekomst. God heeft een volkomen kennis van zijn deterministische Plan waarin Hij tijdens de uitvoering geen veranderingen meer kan aanbrengen. Alles is voorbestemd, gepredestineerd. Een alwetende God kent de toekomst en kan daarom geen keuzes maken, er zijn geen alternatieven. Kiezen betekent immers dat je van te voren niet weet welke weg je zult gaan. Daarom heeft God afstand moeten doen van zijn vrije wil. En daarom kan God gebeden niet verhoren.

Tenslotte is er nog een derde optie: God is een misvatting, een hersenspinsel. Hij bestaat niet.

Al vanaf het moment dat ik hoorde dat Alexander heel erg ziek was kreeg ik voortdurend de nadrukkelijke influistering dat hij zou genezen dus was ik er heilig van overtuigd dat Gods Geest tot mij sprak en vertrouwde daarop. Het overlijden van Alexander toonde echter hoe bedrieglijk die influisteringen waren! Wat was ik (en ben nog steeds) ontzettend verdrietig, teleurgesteld en woedend, ik voelde mij door God bedrogen. Maar tegelijkertijd vroeg ik mij af of God wel kan bedriegen, geloof ik in een God die niet bestaat?

“Zeker weten”. Dat is het antwoord op de vraag wat een waar geloof is, het antwoord op vraag 21 van Zondag 7 van de Heidelbergse Catechismus. Maar hoe zeker kunnen we weten dat God bestaat?

God is een begrip dat in onze opvoeding door anderen is aangereikt als verklaring voor wat onverklaarbaar is, een begrip waaraan mensen allerlei eigenschappen toedichten waardoor het moeilijk te definiëren is. Ieder mens die van God heeft gehoord ontwikkelt zijn eigen godsbeeld. De vraag is of een persoonlijk godsbeeld ook als object/ persoon in de werkelijkheid kan bestaan en wiens godsbeeld dat dan zou moeten zijn. Je zou die veronderstelling kunnen maken maar de argumenten voor het bestaan van een godsbeeld als object zijn empirisch niet toetsbaar. Ook logische argumenten, hoe inventief die ook mogen klinken, kunnen geen antwoord geven op de vraag hoe een immaterieel fenomeen materie in beweging kan brengen, denk aan de schepping van de kosmos. En over godservaringen gesproken. Hoe kunnen we een ervaring van de Geest van God onderscheiden van een hersenspinsel?

We kunnen God niet kennen en dus ook niet weten of Hij daadwerkelijk bestaat, uitspraken over het bestaan van God kunnen niet op waarheid getoetst worden. Het is een zaak van geloven, meer niet. Ik kies nu voor de derde optie. *Experientia docet!*

Piet Soeteman, 21 februari 2016

Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt

Matthéüs 7: 7-8:

"Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden."

Wie is een ieder?

Wie is 'een ieder' ? Wel, het sluit hen al uit die hun gerechtigheid doen om door de mensen opgemerkt te worden want zij hebben hun loon reeds (Matteus 6:1). Het sluit ook hen uit die bidden met 'veelheid van woorden' want Jezus maakte duidelijk dat zij juist niet zullen worden verhoord (Matteus 6:7). Ook hen die twee heren willen dienen behoren ook niet tot die groep (Matteus 6:24), want zulke mensen moeten niet denken iets van de Here te zullen ontvangen (vgl Jacobus 1:5-8).

'Een ieder' zijn zij die Gods Koninkrijk en gerechtigheid zoeken met heel hun wezen (Matteus 6:33). God heeft naar ons uitgereikt door Zijn Zoon in de wereld te sturen, wat laat zien dat Hij om ons geeft. Het is voor een ieder die beseft dat hemel en aarde en al wat daarin is van God is, daarvan zegt God: "op zulken sla Ik acht: op de ellendige, de verslagene van geest en wie voor mijn woord beeft" (Jesaja 66:1-2; vgl Jeremia 29:11-14). Het zijn dus zij die arm van geest zijn, zij die treuren, zij die zachtmoedig zijn, zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, zij die barmhartig zijn, zij die rein zijn, zij die vreedstichters zijn, zij die vervolgd worden om der gerechtigheid wil (Matteus 5:3-12). Jezus zei immers zelf dat we in Hem behoren te blijven en Zijn woorden in ons behoren te blijven, om te kunnen vragen wat we willen (Johannes 15:5-8; 2 Johannes 1:9).

Het is onze verantwoordelijkheid om te vragen in alle nederigheid, niet om iets af te eisen, te onderhandelen, of vanzelfsprekend te vinden. Wanneer we ontvangen wat we vragen dan is het omwille van Gods genade en niet omdat we het hebben verdiend. We ontvangen omdat we ervoor kiezen om God te dienen en ons leven in Zijn handen te leggen.

Niet alle gebeden worden verhoord. God heeft redelijke eisen gesteld en die moeten wij zorgvuldig nakomen. Wat zijn de voorwaarden die hij gesteld heeft?

Het gebed moet uit het hart komen

Geloof is een noodzakelijke voorwaarde van het gebed

Wij moeten naar zijn wil bidden

(Bron: www.gemeentevanchristus.be Over de verhoring van het gebed)

Dus als je niet ontvangt wat je in alle nederigheid gevraagd hebt dan ben je voor God toch te licht bevonden, dan gaat Gods genade aan je voorbij. Dan was je gebed niet uit het hart of was je gebed niet in geloof maar twijfelde je of was je gebed niet naar Gods wil maar naar jouw wil. Dan behoort je niet tot die paar 'ellendige' bofkonten die verslagen van geest zijn en die voor het Woord van God beven en van wie het gebed daarom wel verhoord wordt.

Piet Soeteman, juli 2022.

Kindergebedje:

Ik ga slapen, ik ben moe,
'k sluit mijn beide oogjes toe,
**Heere houdt ook deze nacht,
over mij getrouw de wacht.**

Vergeet het maar, dat doet Hij niet, dat heeft Hij ook niet gedaan over die 215 inheemse kindertjes van die Canadese katholieke kostschool want die liet Hij gewoon sterven aan ziekten, ondervoeding en mishandeling.

Over het verhoren van gebeden.

Matthéüs 7: 7-8:

"Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden.

Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden."

Gelovigen zullen altijd wel een reden bedenken waarom een gebed niet verhoord wordt. Zij zullen de onwaarheid van deze Bijbelversen wegpoetsen door het reduceren van de cognitieve dissonantie die ze ervaren. Veelgehoorde argumenten zijn: 'we willen vaak dingen van God die uiteindelijk niet goed voor ons zijn' of 'God wil ons geduld op de proef stellen' en 'God is geen automaat waarin je een muntje kan gooien'. Bovendien hebben de kerkelijke gezaghebbers altijd wel een theologische goocheltruc achter de hand om dit soort valse beloften met een Bijbeltekst te verdoezelen zoals de bekende uitspraak dat Gods wegen ondoorgrondelijk zijn. (Romeinen 11: 33) Een bijzonder staaltje van theologische acrobatiek om de valse beloften van Matthéüs 7: 7-8 te maskeren is het toepassen van een ignoratio elenchi, het trekken van een irrelevante conclusie, zoals: 'de tekst is bedoeld in het kader van de navolging van Jezus. Het gaat om het zalig worden, het navolgen, het deel hebben aan Zijn koninkrijk' (citaten uit een Bijbeluitleg van een gereformeerde theoloog).

Mattheüs 18: 19:

*"Wederom zeg Ik u: Indien er **twee** van u samenstemmen op de aarde, over enige zaak, die zij zouden mogen begeren, dat die hun zal geschieden van Mijn Vader, Die in de hemelen is."*

Op 5 februari 2016 overleed na een verschrikkelijke lijdensweg mijn kleinzoon Alexander aan een ernstige vorm van kinderkanker, hij werd 2½ jaar oud.

In al die maanden van zijn ziekte zijn er, alle reacties op Facebook en andere media in aanmerking genomen, door **duizenden** mensen gebeden en smekingen naar God opgezonden maar God gaf geen gehoor.

Piet Soeteman, februari 2020.

Genezing op gebed

Het uitgangspunt hierbij is dat we ons realiseren dat onze ziekte het gevolg is van onze zonde, van ons kwade geweten, wij hebben God de rug toegekeerd.

Voor genezing op gebed is het geloof dan ook van groot belang, geloof dat God bij machte is om genezing te geven. Dat geloof moet er zijn bij de gebedsgenezer, bij de omstanders en uiteraard bij de zieke. Als er voor een zieke wordt gebeden dan mogen we verwachten dat God ingrijpt en de zieke geneest. Want als je in geloof, in vertrouwen op God bidt gebeurt er altijd iets, ook als je niet of niet direct geneest, want God geneest niet iedereen die daar gelovig om bidt. Dat blijkt uit de Bijbel en uit de praktijk. Omdat ons geloof onvolkomen is hebben we niet de garantie dat God onze gebeden wil verhoren, we moeten beseffen dat we afhankelijk zijn van de genade van God.

Laten we genezing op gebed ook eens vanuit een ander uitgangspunt benaderen, bijvoorbeeld vanuit een conceptueel materialistische zienswijze.

Genezing op gebed is een placebo-effect. Mensen denken vaak dat een gebed echt kan helpen om hun van een kwaal te genezen maar dat is eigenlijk niet zo. Alleen bij psychofysiologische klachten zoals hoofdpijn, rugklachten, migraine, angst, depressieve gevoelens en huiduitslag kan het placebo-effect door een gebed heilzaam werken. Een patiënt zal zich na een bezoek aan een gebedsgenezer snel beter voelen omdat de verwachting om te genezen sterk aanwezig is. Als je gelooft dat het gebed je geneest dan kunnen er onwillekeurig allerlei fysiologische reacties optreden die het gevolg zijn van het aanmaken van neurotransmitters in je hersenen zoals dopamine en endorfine en die een positief effect hebben op je welzijn zoals het afnemen van pijn maar daardoor ben je niet nog genezen van je kwaal. Het placebo-effect bij pijnbestrijding wordt bijvoorbeeld veroorzaakt door endorfine, een neurotransmitter die door de hypofyse geproduceerd wordt maar endorfine is geen geneesmiddel waarmee de oorzaak van je pijn bestreden kan worden. Als je gelooft dat de Geest van God je kwaal wegneemt dan kan dat er ook toe leiden dat je je klachten door een roze bril gaat bekijken en minder aandacht schenkt aan de slechte momenten in je ziekteproces. Bovendien kunnen pijnklachten sterk verminderen wanneer angst en onzekerheid door de gebedsgenezer worden weggenomen.

Het gebed is een stimulus die het brein aanzet om neurotransmitters te produceren die op hun beurt weer allerlei fysiologische processen, de respons, in werking zetten. Daar komt geen Geest aan te pas.

Piet Soeteman, oktober 2016.